

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010288
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717010288.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného M. Y., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 05. 02. 2018 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný M. Y., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom G. X, B. F.,

uznáva sa za vinného, preto že

napriek tomu, že dňa 20.01. 2017 vo F., osobne prevzal výzvu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/75/2015 zo dňa 17.01.2017 na nastúpenie trestu do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/75/2015 zo dňa 08.06.2015, právoplatným dňa 08.06.2015, ktorým mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, ktorý mu bol následne premenený uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/75/2015 zo dňa 15.12.2016, právoplatným dňa 03.01.2017, na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 150 dní, pričom mal nastúpiť do Ústavu na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody v H. H., s nástupom najneskôr do 06. 02. 2017 v čase do 14.00hod., túto výzvu nerešpektoval a do výkonu trestu nenastúpil,

teda

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 16. 05. 2017 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/118/17/6611 obžalobu na M. Y. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný I. Q. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku. Po tomto vyhlásení obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátorka preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátorky súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, alebo o ochrannom opatrení.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: správa ÚVTOS Banská Bystrica (č.l. 25), výpis z Ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 32), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 33 - 34).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na vykonané dokazovanie, a najmä na jeho vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku na hlavnom pojednávaní bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná, súd preto aj prijal vyhlásenie obžalovaného a v zmysle zákona vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení. Vzhľadom na uvedené preto súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby.

Súd odmietol návrh na doplnenie dokazovania, ktorý navrhol obžalovaný, a to výsluch svedka M. Y., ktorý mal podľa obžalovaného uviesť, že prevzal doklady ohľadne nástupu trestu, a že obžalovaný sa o nich dozvedel až po termíne, pretože súd prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku sa po prijatí vyhlásenia obžalovaného vykonáva na hlavnom pojednávaní už len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, alebo ochrannom opatrení. Zároveň tvrdenie o tom, že doklady ohľadne nástupu do výkonu trestu prevzal niekto iný obžalovaný až do hlavného pojednávania neuvádzal, preto aj z tohto dôvodu ich súd považoval za účelové.

Podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Obžalovaný M. Y. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba trestu odňatia slobody nijakým spôsobom neupravovala, a predstavuje tak až 2 roky.

Obžalovaný je z ÚVTOS Banská Bystrica hodnotený všeobecne. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že doposiaľ sa nedopustil žiadneho priestupku. Z registra trestov obžalovaného je

zrejme, že bol doteraz 7 krát súdne trestaný, naposledy v roku 2015 trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. OT/75/2015 zo dňa 08. 06. 2015, kedy mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, ktorý mu bol premenený na trest odňatia slobody vo výmere 150 hodín.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3mesiakov, teda pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na to, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, nerešpektuje rozhodnutia súdu o tom, že má nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody, a s poukazom na doterajšie uložené tresty súd dospel k záveru, že iný trest, resp. podmienený odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody by nespĺnili svoj účel.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu musel zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.